

Verslag van de openbare vergadering van het **forum Samenleving**, gehouden op 21 november 2016 in het Stadhuis aan de Visbrug 1 te Oudewater.

Aanwezig

De heer J.W. van Wijngaarden (CDA)	voorzitter
De heer G.W.J. Hoogenboom (VVD/D66)	plv. lid
De heer G. Koffeman (CDA)	lid
Mevrouw Y.G. Noordberg (De Onafhankelijken)	lid
Mevrouw J.J. de Vor-van de Bunt (CDA)	lid
De heer A.J. van Winden (VVD/D66)	lid
Mevrouw J.W.W. de Wit (ChristenUnie/SGP)	lid
De heer M. Seuters	wnd. griffier

Aanwezig op uitnodiging

College van burgemeester en wethouders

De heer L.I.M. Duindam	wethouder
De heer drs. L.W. Vermeij	wethouder

Aanwezige externen

De heer W. Kok (Cliëntenraad Ferm Werk)
Leden van de Participatieraad
De heer M. Wijma (Utrecht-West Inkoop en Monitor)
De heer B. Drost (algemeen directeur Ferm Werk)
De heer Drogenbroek (directeur bedrijfsvoering Ferm Werk)

Ambtelijk apparaat

Mevrouw N. de Ridder
De heer Kraaijkamp

Verslag: Mevrouw M. van Steijn

Tekstbureau Talent

1. Opening

Voorzitter Van Wijngaarden opent de vergadering.

Er is een afmelding binnengekomen van mevrouw Geerdes en van burgemeester Verhoeve.

2. Vaststellen agenda

De agenda wordt conform vastgesteld.

3. Presentatie inkoopbeleid sociaal domein

Het woord is aan de heer M. Wijma van het inkoopbureau "Utrecht-West Inkoop en Monitor", een serviceorganisatie voor (nu nog) 7 gemeenten in de regio. Vanaf 2017 gaan Weesp en Wijde Meren terug naar de Provincie Noord-Holland. Het servicebureau is inmiddels verhuisd: van Loosdrecht naar Oudewater.

Voor details zie de handout van de presentatie. Hieronder de belangrijkste items.

Voor de regionale inkoop Utrecht-West worden 3 percelen onderscheiden:

- 1) Jeugd (gedrag: 40 aanbieders; geestelijk: 52 aanbieders; beperkingen: 12 aanbieders)
- 2) Wmo (de nieuwe Wmo, = begeleiding en ondersteuning; 34 aanbieders)
- 3) Innovatie: Specialisaties naar perspectief = resultaat; + zonder schotten werken.

11 voorstellen zijn ingediend en worden nu uitgewerkt.

Wat is in 2015 en 2016 bereikt:

- goede en voldoende zorg voor de burgers
- constructieve samenwerking met de aanbieders

- verbetering informatiestromen
- binnen budget.

Het is niet zo dat Oudewater “enorm” binnen budget is gebleven, zoals elders in het land. Overigens wordt vaak het stuk “onderhanden werk” daar niet in meegenomen.

Jeugd gaat iets boven de begroting, Wmo blijft er iets onder.

Residentiële jeugdzorg (= zorg met verblijf) is gedaald: in 1,5 jaar tijd met 20%.

Voor de nieuwe inkoop zijn 3 belangrijke positieve ervaringen leidend (zie hiervoor de handout) samen met 3 leerpunten:

- administratieve achterkant van zorgcontractering is onvoldoende in de organisaties belegd
- transparante zorgpaden (soort zorg, dubbelingen, doorstroom en uitstroom)
- monitoring kosten en resultaten (complex geheel).

De heer Wijma vergelijkt vervolgens de inkoop 2015 met de inkoop 2017. Met name het maatwerk is daar een opvallende wijziging in, en ook: meer lokaal aanbod in plaats van regionaal aanbod. De bekostigingsmethodiek is helder en meer inzichtelijk dan de vele verschillende bekostigingsmethodieken van voorheen, en alle resultaten worden meer en meer opgenomen in een integraal plan.

Inkoop 2017, bijna afgerond:

- 117 aanbieders gecontracteerd
- € 35 mln regionaal; Oudewater € 1,8 mln
- 5.500 cliënten; Oudewater 212 (Jeugd en Wmo nieuw)
- meerdere inkoopmomenten.

Vanuit het verzoek om deze presentatie te houden werd de heer Wijma ook gevraagd wat de kaderstellende knoppen zijn voor de raad, om aan te draaien. Hij noemt: beleid, begroting en kwaliteit.

Mevrouw Noordberg vraagt of er meer of minder spelers zijn gecontracteerd dan voorgaande jaren, of er betere spelers overblijven en of er spelers niet hebben ingeschreven waar burgers wel goede ervaring mee hadden.

De heer Wijma merkt op dat Weesp en Wijdemeren naar de provincie Noord-Holland zijn gegaan. De zorgorganisaties hebben afspraken gemaakt over hun thuisregio en uit-regio, en het zorgaanbod dat voor de gemeente Oudewater bestemd was is groter geworden: het aantal zorgaanbieders is van 160 naar 117 gegaan maar daar zijn voor Oudewater geen zorgaanbieders tussenuit gevallen. Willen zorgaanbieders toch toetreden omdat een burger voor hen kiest, dan is daar de mogelijkheid voor. In de loop van het jaar kunnen nog partijen aansluiten. Per kwartaal is er de mogelijkheid om in te stromen. Er is bewust voor het kwartaal gekozen, om de pieken te kunnen opvangen.

Mevrouw Noordberg komt terug op de opmerking dat gekozen is voor de methodiek van de Best Value Procurement. De beste wordt eruit gehaald. Zij vraagt wat dat precies betekent.

De heer Wijma antwoordt dat voorheen één beste aanbieder eruit werd gehaald. Maar er is in feite geen sprake van “één beste aanbieder”, en daarom is aan de aanbieders gevraagd om punten op te schrijven waarin zij een beter aanbod denken te hebben dan het gemiddelde. Zo is destijds de nodige informatie verkregen over de zorgaanbieders; die informatie is nog steeds beschikbaar, er ontstaat een steeds beter beeld van wat de kwaliteit is. Dat wordt hiermee bedoeld. Daarbij wordt gekeken naar dubbelingen, doorstroom, etc. Het idee is die informatie steeds meer te delen, ook met zorgaanbieders (maar wel anoniem).

Mevrouw Noordberg komt terug op het delen van informatie tussen gemeenten. Zij vraagt of de openheid/bereidheid om van elkaar te leren, groot is, specifiek bij de gemeente Oudewater.

Mevrouw De Ridder vertelt dat het Stadsteam meedraait in de regionale thematafels/kennisbijeenkomsten waar die kennisuitwisseling plaatsvindt. Het is te vroeg om te zeggen welke gemeente het beter of minder doet, daarvoor is de ervaring te kort.

Mevrouw De Wit heeft een vraag m.b.t. chronisch zieken. Zij is benieuwd hoe de aanbesteding voor die zorg de komende jaren plaatsvindt en hoopt dat chronisch zieken in Oudewater geen zorg tekort komen. Ook vraagt zij of er nu meer aan de knoppen te draaien valt dan vóór juli 2016 en wat er duidelijk verbeterd is.

Mevrouw De Ridder beantwoordt de vraag over de chronisch zieken. Zie de presentatie: de inkoop Utrecht-West gaat over de nieuwe Wmo-taken, dat is: begeleiding en ondersteuning. Vanaf 2017 was er de Wmo-oud, met de huishoudelijke voorzieningen. Daar gaat de vraag van mevrouw De Wit in

feite over. De gemeente heeft vanaf 2007 ervaring met de Wmo-taken. Deze presentatie gaat echter over de *nieuwe* taken, d.w.z. de verstandelijk gehandicapten en de psychiatrie.

Wethouder Vermeij vult aan dat de zorg voor chronisch zieken is geregeld in de Wlz, de Wet Langdurige Zorg. Er is voldoende aanbod. Daar moet straks bij het beleidsplan ook naar gekeken worden want daarin is voorzien in een aantal duidelijke evaluatiemomenten. Er is al een klanttevredenheidsonderzoek uitgevoerd het afgelopen jaar maar het is ook goed om regelmatig te evalueren om te zien of het aanbod ook aansluit bij de vraag.

De heer Wijma komt terug op de vraag over de knoppen. Wat er verandert voor de komende tijd: het stuk inzicht en ervaring dat de gemeente heeft opgedaan geeft om aan de knoppen te draaien ofwel bewuster aan de knoppen te draaien. Voor Jeugd is de gemeente de eerste financierder die voor zo'n breed palet aan de lat staat: dat duurt nu 2 jaar, en het wordt dus steeds beter mogelijk om aan de knoppen te draaien omdat je nu ook achteruit kunt kijken. Hetzelfde geldt voor de Wmo.

Mevrouw De Wit vraagt of de raad, als dit plan is vastgesteld, ook nog iets kan beïnvloeden.

De heer Wijma stelt dat de inkoop 2017 is afgerond volgens de gemeentelijke kaders. De ambities en insteek waarop de inkoop is georganiseerd, blijven, daarvoor volgen nog vier momenten in 2017. Die zijn vastgesteld.

Wethouder Duindam wil graag nog reageren op de vraag over de knoppen, want dat is in feite een politieke vraag. Hij denkt dat de mogelijkheden voor de raad om aan knoppen te draaien significant zijn toegenomen sinds 2016. Dat heeft vooral te maken met inzage in de getallen: dat is sterk verbeterd, met behoud van klanttevredenheid en het bedienen van cliënten op het niveau dat zij verwacht hadden, zeker in deze regio. Dan regel je niet het draaien van de knoppen via inkoop, want dat is uitvoering van beleid. De inkoopafdeling voert uit wat hier in de raad is afgesproken. Daar zit een aantal beleidsuitgangspunten onder en een aantal budgettaire beperkingen. De inkoop is nu dusdanig flexibel ingeregeld dat er 4x per jaar aanbieders aan kunnen worden toegevoegd, dus zodra zich in Oudewater lokaal aanbieders melden met nieuwe diensten, dan kunnen ze – mits ze aan de kwaliteitseisen voldoen – in het volgende kwartaal meedraaien. Maar los daarvan heb je de pgb-contractie, waarin mensen ook kunnen inkopen bij aanbieders buiten deze regio. Het staat hen zelfs vrij om van de gemeentelijke contractaanbieders af te wijken.

Wat betreft die knoppen: dat gaat met name over de beleidsnota die straks wordt vastgesteld, met doelen, en meetpunten. Dat is bij uitstek een geschikt moment voor de raad om aan de knoppen te draaien; niet in het maatwerk m.b.t. het Stadsteam, dat is een taak van de college en daar moet de raad buiten blijven. Maar rapportages geven natuurlijk aanleiding voor het bijstellen van de knoppen.

De heer Van Winden begrijpt dat er voldoende zorg is ingekocht. Maar vervolgens gaf de heer Wijma aan dat er een teruggang is in residentiële zorg van 20%.

De heer Wijma antwoordt dat daarmee is bedoeld dat het aantal *cliënten* met 20% is afgenomen; dus niet het *aanbod*.

De heer Van Winden had begrepen, ook vanuit andere gemeentes, dat bepaalde zorginstellingen het met 10, 20, 30% minder moesten doen.

De heer Wijma antwoordt dat hij een aantal kaders van de raad heeft meegekregen om binnen de begroting te blijven en daardoor ook een bezuiniging uit te voeren. Gaat het om de uitnutting van de zorg: er is een budgetplafond vastgesteld voor alle 160 zorgaanbieders toentertijd, en alle verzoeken van aanbieders die merkten dat de zorgvraag hoger was, zijn gehonoreerd. Er zijn er twee niet gehonoreerd; dat betrof niet Oudewater; dat was omdat er andere aanbieders waren met hetzelfde aanbod die nog niet waren uitgenut. Geen enkele klant heeft bij een zorgaanbieder te horen gekregen dat zijn zorg zou ophouden. Dat is anders dan op sommige andere plekken in de regio.

De heer Van Winden heeft dat overgehouden na een informatieavond in Breukelen: dat er een na-ijl effect komt na een paar jaar.

De heer Wijma antwoordt dat de vraag naar de zorg is beantwoord door de zorgaanbieders waar die vraag was neergelegd. Er is voldoende zorg ingekocht. Na twee jaar is op elke transitie een groei te zien: verhuizers/huisartsen/burgers weten waarschijnlijk beter de wegen te vinden maar of dat daadwerkelijk nu al gaat optreden kan nog niet gezegd worden.

Mevrouw Noordberg vraagt of zij dan kan concluderen dat er geen Oudewaterse cliënten hebben hoeven wachten, en dat er geen zorg is die nog later komt (doordat de instroom nu beperkt wordt om

eerst maar eens zuinig aan te doen maar dat het later keihard terugkomt). Zo niet, dan is die vermindering van uitgaven structureel.

Wethouder Duindam zegt dat dit de inzet is van de transitie. Het Rijk heeft de taken naar de gemeente gebracht omdat het Rijk niet in staat was om de kosten te beheersen. Het idee was dat inzetten op 'vroegtijdig signaleren' op termijn zal leiden tot aanzienlijke kostendaling. Dus: gaat dat in het derde jaar leiden tot een extra golf, dan is de wethouder heel benieuwd of dit beleid dan ook dat gewenste effect heeft. Tot dusver zijn de signalen daarover zeer positief. Het lijkt erop dat als je er vroeg bij bent, dat de problemen kleiner blijven, en niet tot zware specialistische zorg leiden. Dat moet je vooral afleiden bij de *nieuwe* cliënten, niet bij degenen die al jaren die zorg hadden. Dat wordt spannend. Daarbij heeft Oudewater last van de kleine aantallen, met name wat betreft specialistische zorg. Andere vraag is de vraag naar wachtlijsten: cliënten hebben niet in die mate moeten wachten dat zij er last van hadden.

De heer Van Winden komt terug over het gestelde over innovatie, en de onderwerpen die daarbij genoemd werden. Hij vraagt of dat een lijst is die de zorgaanbieders zelf verzinnen of dat er sprake is van lacunes die het servicebureau constateert en waarop het bureau de zorg attendeert.

De heer Wijma antwoordt dat de twee genoemde innovatievragen vanuit de gezamenlijke gemeenten zijn gesteld. T.a.v. het aandeel van inkoop en monitoring heeft de heer Wijma ook gekeken wat de huidige populatie is, en het huidige budget van de zorgaanbieder. Hij is hij op dit moment daarover in gesprek, met als doel betere kwaliteit van de dienstverlening en kostenbesparing. Het eerste innovatiedeel is vooral ingezet op de specialistische jeugdzorg, het tweede gedeelte is een vraag aan zorgaanbieders om met ideeën te komen, wat dan ook. Die vraag is dus heel breed uitgezet en daar zijn die voorstellen een reactie op, voorstellen om een brug te slaan tussen werk, zorg, schulden, onderwijs etc.. Komen gemeenten zelf ook met voorstellen dan gaat het om beleid, maar ook om inkoop: er wordt nu gewerkt aan een pilot Integrale Jeugdhulp, om een verbinding te maken tussen jeugdhulp en GGZ om dat integraal aan te bieden. Dat doet het bureau op basis van een data-analyse, een kwalitatieve match van zorgaanbieders.

De heer Van Winden constateert dat de raad kan bepalen wat van belang is en waarop het servicebureau vervolgens kijkt hoe het in de markt gezet kan worden.

De heer Wijma antwoordt dat het inderdaad zo zou kunnen werken. Als er een specifieke wens is, kan die vraag bij het servicebureau worden neergelegd.

De heer Van Winden is "erg gek op lokaal", lokale aanbieders; ziet de heer Wijma daar groei in? En zijn er specifieke zorgvragen die heel mooi lokaal ingevuld zouden kunnen worden?

Mevrouw De Ridder beantwoordt deze vraag. Zij ziet daarin wel een ontwikkeling. Een zorgaanbieder is nu bijvoorbeeld in staat geweest met de eigen aanbesteding mee te doen en kan nu ook zorg in natura leveren en niet alleen pgb, wat soms door het Stadsteam als belemmerend gezien wordt. Ook zijn er 13 zorgboeren die hun eigen vereniging/stichting hebben opgericht en ingeschreven hebben voor die aanbesteding. Mevrouw De Ridder ziet een ontwikkeling regionaal en lokaal, die ten goede komt aan Oudewater omdat er dan niet alleen pgb geleverd kan worden maar ook zorg in natura (wat veel inwoners het liefst willen). Dat is positief, een ontwikkeling die heel pril zijn weerslag heeft op het aanbod van Oudewater.

De heer Van Winden is benieuwd of dat ook wordt gecommuniceerd naar buiten toe, zodat een lokale ondernemer erop kan inspelen.

Mevrouw De Ridder antwoordt dat dat een belangrijke rol is voor het Stadsteam. De signalen die daar binnenkomen worden naar beleid gebracht (= samenwerking tussen uitvoering en beleid), waar ideevorming ontstaat. Dat is een samenspel dat nu twee jaar zo verloopt en dat wordt voortgezet. Op termijn zie je daar de uitkomsten van. Er zijn allerlei ontwikkelingen in Oudewater, zoals een zorgmanege. Het is een vrije markt maar de gemeente helpt hen wel verder, mits zij aan de kwaliteitseisen voldoen die nodig zijn voor het werken met kwetsbare kinderen, kwetsbare volwassenen en ouderen.

De heer Van Winden denkt dat het Stadsteam waarschijnlijk lacunes in de zorg constateert die ondernemers heel goed kunnen invullen. Dan is het een kwestie van communicatie.

Volgens mevrouw De Ridder is een aantal voorbeelden daarvan inderdaad opgenomen in het beleidsplan, bijvoorbeeld indicatievrije dagbesteding. Dat is een ontwikkeling vanuit aanbieders, en ook vanuit het Stadsteam, die daar om gevraagd hebben. Dan wordt besloten het in de markt te zetten en kunnen partijen een aanbod doen.

Wethouder Duindam denkt dat er nog weinig sprake is geweest van innovatie: de afgelopen twee jaar zijn de zorgaanbieders nog druk geweest met zorgcontinuïteit, en zich inwerken in de wetwijziging. Er moesten allerlei maatregelen getroffen worden om daarin mee te geven, en zij hadden dus weinig ruimte voor innovatie. De invulling van innovatie moet uit de markt komen, maar de ondernemers hebben daar wel informatie voor nodig. Die dialoog over lacunes wordt actief naar die ondernemers toegebracht, en het wordt steeds actiever door hen opgepakt. Tegelijkertijd doe je ook je analyses: als je constateert dat residentiële zorg de duurste zorg is, met weinig uitstroom naar thuis, kun je dat heel actief in de markt wegzetten om dat te gaan begeleiden. Dat gebeurt ook, maar dat leidt bij bepaalde instellingen natuurlijk tot weerstand omdat het hen omzet kost. Het is een heel complex spel maar de wethouder gelooft dat de gemeenten aan het begin staan van een grote innovatiegolf.

Mevrouw De Vor begrijpt dat VVD/D66 veel steun heeft voor de door het CDA aangehouden motie, dat is mooi. Zij wil vervolgens een bruggetje maken tussen lokale zorgaanbieders en de opmerking over de ervaringen uit het verleden voor 2017: de heer Wijma zei dat de administratieve achterkant in zorgorganisaties onvoldoende belegd zou zijn; zij denkt dat juist bij die kleine lokale aanbieders het lastig is om aan al die administratieve eisen te voldoen. Dat ten eerste. Het kan ook nog een rechtmatigheidsrisico voor de gemeente met zich meebrengen. Ziet de heer Wijma daarin een taak om hen daarin te adviseren?

De heer Wijma ziet daar wel een taak in. V.w.b. kleine zelfstandigen – zoals psychiaters en psychologen – ontstaan steeds meer ideeën om eenvoudiger gebruik te maken van het berichtenverkeer en daarin ook eenvoudiger in te schrijven op aanbestedingen. Voor zichzelf ziet de heer Wijma als rol dat hij actief meedenken om de administratieve bureaucratie te verminderen. Maar hij denkt *niet* mee in de inhoudelijke bedrijfsvoering.

Mevrouw De Vor vraagt of de heer Wijma duidelijk informatie geeft over de richtlijnen, en adviezen over de aanpak.

De heer Wijma antwoordt dat dat inderdaad op de website te vinden is, en dat er een Handreiking is, bijlage F, als onderdeel van het contract. Daar staan die werkafspraken in. Maar als een aanbieder belt met een vraag denkt hij ook inhoudelijk wel mee.

De heer Koffeman zag in de presentatie dat de heer Wijma aangaf dat hij “goede en voldoende zorg inkoop”. Hij baseert dat op verzekeringen, de Provincie etc., dus de eisen van derden aan opdrachtgevers. Maar waar begint nu precies de knop van de klantervaring? De raad zal aandringen op tevredenheidsmetingen maar hoe is die volgorde nu precies? Wanneer worden alleen de eisen van externen gebruikt en wanneer worden er metingen uitgezet? En doet het inkoopbureau dat, of de ambtenaren? Graag meer info over de volgorde van de kwaliteitsmeting.

De heer Wijma antwoordt dat in 2014 is gestart met de kwaliteitseis van de toenmalige financierders: zorgverzekeraars, zorgkantoren en Provincie. Die eisen heeft hij overgenomen, al zijn daarin wel beleidsmatige keuzes gemaakt. Voor 2017 en volgende is er de samenwerking met het beleidsplan, om te weten welke kwaliteitseisen de gemeenteraad wil stellen aan de zorgaanbieders. In het verleden was dat best breed, bijv. over het aantal uren dat geschreven mocht worden, opleiding, ervaring etc. Ook was er nogal wat bureaucratie. Maar daarin kunnen dus beleidsmatige keuzes worden gemaakt; dat is dus een knop waaraan de raad kan draaien.

De heer Koffeman neemt aan dat er voor 2017 al heel veel is ingekocht.

De heer Wijma beaamt dat. Voor 2017 is dat gedeelte van de zorg ingekocht. Die inkoop is afgerond.

De heer Koffeman constateert dat de raad waar het gaat over kwaliteitseisen dus een jaar achterloopt.

Wethouder Duindam bevestigt dat. De inkoop voor 2017 heeft plaatsgevonden op het toen geldende beleidsplan. Als de ervaringen licht werpen op wat in de toekomst meegenomen wordt, dan moet dat een plek krijgen in het nieuwe beleidsplan. Hopelijk zal dat een kleine verschuiving zijn; dat blijkt tot nu toe inderdaad zo te zijn. Maar het is vooral zaak na te gaan waar inwoners het beste mee geholpen zijn, welk beleid in de raad moet worden afgesproken, en hoe de raad cliënttevredenheid wil bepalen; daar moet het in de raad over gaan, maar niet over het aantal uren dat een behandelaar aan een cliënt mag besteden e.d. Maar wel over het effect op mensen.

De heer Koffeman vraagt wat bedoeld wordt met “transparante zorgpaden”.

De heer Wijma noemt als voorbeeld de zeer intensieve zorg. Daar zijn 14 verschillende zorgvormen aan vooraf gegaan. Het verbeteren van de kwaliteit zou zijn om niet al die 14 vormen van zorg te doorlopen maar indien nodig meteen naar de juiste vorm van zorg te gaan, en indien dat daadwerkelijk

inzichtelijk is, vast te stellen: bij de 4^e of 5^e trede van zorg komt er een hardere interventie om te zorgen dat een jeugdige door gaat. Dat inzicht geven de zorgpaden, ook op aanbiedersniveau. Gemeenten zijn de eerste organisatie die hier inzicht in krijgen. Voorheen lag het bij zorgverzekeraars/zorgkantoren/Provincie: zij hadden dat inzicht niet. Maar gemeenten krijgen dat inzicht nu steeds meer, en dat is een mooi kwaliteitsinstrument. Dat zijn transparante zorgpaden.

Er zijn geen vragen meer. De voorzitter dankt de heer Wijma en mevrouw De Ridder voor hun toelichting.

4. Beleidsplan Sociaal Domein 2017-2018, Samen Sterk

Ferm Werk is hiervoor uitgenodigd, de heren Drogenbroek en Drost zijn aanwezig, evenals de heer Kok van de Cliëntenraad. Participatieraad Oudewater is aanwezig. Welzijn Oudewater is verhinderd.

Mevrouw Noordberg herinnert eraan dat het beleidsplan al gepasseerd is maar een paar weken vertraging heeft gehad. Het is van belang dat dit beleidsplan doorgang vindt. Wat haar fractie betreft mag het alleen wat doelgerichter. Daar gaan de vragen ook over. Hieronder de tien vragen met daarachter de antwoorden.

Vraag 1. Veel van wat je wilt realiseren begint met het budget. De fractie vraagt wanneer er een transparante afrekening van alle Wmo-kosten verwacht kan worden.

Antwoord wethouder Vermeij: In principe is dat opgenomen in de reguliere financiële rapportages aan de raad. Daar staan ook de cijfers van het Stadsteam in. De raad ontvangt die in de vorm van RIB's, waarbij de afspraak is gemaakt dat er halfjaarlijks wordt gerapporteerd. Er zijn geen signalen meer van achterstallige rekeningen.

Vraag 2. Wanneer komt er een up-to-date overzicht van kosten Welzijn Oudewater c.q. Stadsteam Oudewater. Daarbij gaat het vooral om een uitsplitsing van directe en indirecte kosten.

Antwoord wethouder Duindam: Ook daar zijn reguliere rapportages voor. Daarnaast wordt een aparte informatieavond belegd over het Stadsteam, over hun werk en de kosten daarvan. Het onderscheid direct – indirect wordt niet gemaakt, dat is moeilijk aan te geven; ze schrijven in en krijgen subsidie voor de diensten die ze verlenen.

Vraag 3. Op welke wijze denkt de wethouder dat de raad kan meedenken in de doelen van het Stadsteam? Bijv. als het gaat om beschikkingsregels rond Hulp bij het Huishouden.

Antwoord wethouder Vermeij: De raad stelt de kaders, de raad geeft aan welke instrumenten waarvoor ingezet moeten worden. Bij de vaststelling van het plan geeft de raad aan dat integraal werken, het betrekken van netwerken, belangrijke beleidsdoelen zijn. Wat ook van belang is: in het beleidsplan wordt aangegeven dat op een aantal momenten de gestelde doelen moeten worden gemeten, en ook geëvalueerd. Die uitkomsten zijn voor de raad weer aangrijpingspunten om daar invloed op uit te oefenen en te sturen. Denk aan gevraagde kwaliteit etc., met de bijbehorende budgettaire consequenties. In deze beleidsnota worden dus kaders geregeld en evaluatiemomenten afgesproken: daar zit de raad aan de knoppen.

Vraag 4. Hoe kan de raad worden meegenomen in de werkwijze van het Stadsteam? Want dat is nog min of meer een black box. Misschien een stage per fractie?

Antwoord wethouder Duindam: Uitstekend idee, absoluut een optie. Wel graag 1 persoon per fractie. De raad kan erop rekenen dat er gelegenheid komt om zich hiervoor in te schrijven.

Vraag 5. Wanneer kan de raad een actieplan verwachten van de GGD? Een aantal maanden geleden was het alcohol- en drugsgebruik in Oudewater aan de orde, en dat is integraal onderdeel van het sociaal domein.

Antwoord wethouder Vermeij: De GGD maakt op regionaal niveau plannen over aanpak alcoholgebruik en Oudewater participeert in dat verband in bijv. projecten als Nuchter Verstand. Daarnaast is Oudewater volop bezig met eigen aanpak alcohol en drugs. Eerste opzet is inmiddels besproken. Een van de belangrijkste bevindingen daarbij is dat uit het onderzoek van het voorjaar nog niet duidelijk is geworden: wie gebruikt wat, wanneer, en in welke context. Dat handelingsperspectief is nodig om uiteindelijk gerichte interventies te kunnen doen. Daarom zal in dat plan van aanpak opgenomen worden dat getracht wordt die aanvullende informatie op tafel te krijgen, als handvat voor uit te zetten acties. Belangrijk daarbij is (en dat sluit aan op de volgende vraag) communicatie in de

stad; communicatie met bijvoorbeeld huisartsen, pastores; zij kennen de vindplaatsen van de problematiek. Het idee is daarom een brede maatschappelijke werkgroep op te zetten om hierover in gesprek te gaan, om te trachten in die gesloten cultuur toch de vinger achter het probleem te krijgen en het structureel aan te pakken. In het beleidsplan wordt een voorzet gegeven voor een communicatietraject, maar daar is een meerjarige aanpak voor nodig. Dat zal in die werkgroep ook aan de orde komen.

Vraag 6. Gezien het structurele karakter van de gesloten cultuur van deze gemeente, wat meerdere zorgpartijen meermalen hebben aangegeven, is er wellicht een langjarige campagne nodig om die cultuur om te buigen. Heeft de wethouder daar plannen voor? Is hij van plan om daar bijvoorbeeld € 20.000 structureel voor uit te trekken?

Antwoord: zie boven.

Vraag 7. Wat leert Oudewater van andere gemeenten, met vergelijkbare omvang of anderszins? Zijn er goede voorbeelden waar Oudewater iets aan heeft?

Antwoord wethouder Duindam: Er vindt stelselmatig uitwisseling van ervaringen met andere gemeenten plaats. Oudewater staat open voor ideeën, maar het Stadsteam van Oudewater doet het erg goed, met een team dat aan de voorkant volledig integraal werkt waardoor gezinsproblematiek in één keer op de juiste plek kan worden aangesproken. Oudewater is zelfs benaderd om hier een landelijke reportage over te maken. De wethouder wil daar graag aan meewerken maar het Stadsteam is te druk, dus daar wordt nog over nagedacht.

Vraag 8. Er staan nogal wat deadlines vermeld waarbij staat 1e tot 4^e kwartaal 2017. Betekent dat dat het actieplan 1^e kwartaal klaar is en implementatie 3^e kwartaal?

Antwoord wethouder Vermeij: Dat is verschillend. Sommige acties lopen het hele jaar door en waar deadlines gegeven kunnen worden is dat ook gedaan.

Vraag 9. De zwevende motie die is ingediend over indicatievrije dagbesteding, is al vermeld in dit plan. Geplande startdatum is 1^e kwartaal; ligt nu op schema.

Antwoord mevrouw De Ridder: Het gaat starten als het beleidsplan is vastgesteld.

Vraag 10. Vraag over de mogelijkheid om maximale eigen bijdrage in de Wmo aan te passen en de vraag van de wethouder om de raad te voorzien van inzicht in / overzicht van vergelijkbare gemeente v.w.b. die eigen bijdrage.

Antwoord wethouder Vermeij: Je kunt altijd die maximale eigen bijdrage aanpassen. Het college is bezig daar een gedegen voorstel voor voor te bereiden. Dat kan begin 2017 verwacht worden. Op dit moment vraagt Oudewater overal een eigen bijdrage voor (behalve voor de rolstoel, dat is landelijk niet toegestaan) en de bedragen die Oudewater vraagt zijn vergelijkbaar met omliggende gemeenten.

Mevrouw Noordberg wil haar zorg uitspreken over het feit dat het niet mogelijk is om onderscheid te maken tussen directe en indirecte kosten; want dat lijkt haar van groot belang. Maar zij zal de presentatie afwachten.

Ook sprak de wethouder over het actieplan alcohol en drugs: goed initiatief, maar graag een datum waarop dit plan in eerste versie gereed is.

Datzelfde geldt voor de eigen bijdrage Wmo: begin volgend jaar wordt een voorstel verwacht. Is dat januari of maart?

Wethouder Vermeij antwoordt t.a.v. het Actieplan alcohol en drugs dat er een offerte is van een organisatie die ondersteuning kan bieden m.b.t. het inzichtelijk krijgen van het gebruik; de planning en uitvoering is een vraag voor mevrouw De Ridder.

Mevrouw Ridder antwoordt dat er een lokaal plan in concept klaarligt, opgesteld door de gemeente. Dat plan is niet van de gemeente, is gezegd, maar van de *inwoners*, en van de maatschappelijke organisaties in de stad. Besloten is het nog niet naar het college te sturen maar wel de offerte. Als die wordt goedgekeurd door het college ontvangt de raad een RIB met daarin gegevens over de speerpunten en de uitvoering van een en ander. Maar het is niet de gemeente die dat bepaalt. Het wordt gedaan in gesprek met de maatschappelijke werkgroep.

Mevrouw Noordberg is blij dat het concept er al is. De maatschappelijke werkgroep lijkt haar een goed initiatief, zij pleit ervoor daar ook de inwoners bij te betrekken. Zij kent wel jeugdigen die daarin kunnen meepraten.

Wethouder Vermeij wil inwoners daar zeker bij betrekken.

Overigens is de jongerenwerker inmiddels aan de slag, deze praat buiten op straat met jongeren over deze problematiek. Maar suggesties voor deelnemers zijn van harte welkom.

Dan de vraag wanneer het gedegen voorstel inzake eigen bijdrage verwacht kan worden: het is de bedoeling dat te bespreken in maart, bij de bespreking van de Voorjaarsnota/begroting.

Mevrouw De Wit heeft zeven vragen. Hieronder de vragen en de antwoorden.

Vraag 1. Mevrouw De Wit vraagt naar de naam van het beleidsplan, Samen Sterk. Is dat wel haalbaar?

Antwoord wethouder Duindam: De ervaringen van de afgelopen tijd laten zien dat door de inzet daarvoor, door zowel de samenleving zelf, instellingen, professionals en de gemeente, dat zonder meer haalbaar is. Het college wil daar blijvend op inzetten. Zeker een gemeenschap als Oudewater is er bij uitstek toe in staat vanwege de sterke betrokkenheid op elkaar.

Vraag 2. M.b.t. de argumenten op pag. 2, daar staat: “Inwoners moeten zich bewust worden van het grote beroep op hun eigen mogelijkheden”. Hoe wil het college dat bevorderen, hoe groot moet het beroep op de eigen mogelijkheden worden, en hoe voorkomt het college dat het té groot wordt waardoor mensen zorgmijders worden.

Antwoord wethouder Vermeij: Het beroep op de eigen mogelijkheden heeft ook te maken met de betrokkenheid van allerlei organisaties, die met elkaar klaarstaan voor de Oudewaters bevolking. Er is een enorm aanbod. Een belangrijke pijler in het beleidsplan is zorgen dat het aanbod (beter) bekend wordt, bij de zorgvragers maar dat ook de organisaties van elkaar weten wat ze te bieden hebben. In het Netwerk Informele Ondersteuning wordt duidelijk welke enorme diversiteit aan vrijwillige en professionele zorg Oudewater heeft. Heel belangrijk is dat die organisaties van elkaar weten wat ze te bieden hebben, en ook waar hun eigen beperkingen liggen, om mensen te kunnen doorverwijzen. Daar ligt nog wel een uitdaging. Al die organisaties zullen af en toe over hun schutting heen moeten kijken, in het belang van hen die de zorg nodig hebben. Tegelijkertijd zijn zij degenen die over de vloer komen bij de mensen, of hen spreken via de informele/sociale netwerken en daarom weten wat er speelt. Dat is van groot belang om te bepalen wat de juiste zorg is. Dat is een aandachtspunt. Door een heel belangrijk accent te leggen op communicatie kan daar nog een flinke slag in gemaakt worden.

Vraag 3. Vraag n.a.v. de acties: liggen die doelen niet te hoog? En wat houdt de Oudewaterse aanpak in t.a.v. de integratie van statushouders? In hoeverre wijkt dit af van het Woerdense model en stuurt Ferm Werk dit eigenlijk niet aan, en waarom kiest het college voor een eigen model? Wie coördineert dit model en is er voldoende begeleiding beschikbaar?

Antwoord wethouder Vermeij: Landelijk is de gemeente verplicht om te zorgen voor adequate huisvesting en ondersteuning bij de integratie binnen de samenleving. Dat is redelijk abstract. In Oudewater (het staat bewust onder “meedoen”) is het streven dat iedereen meedoet in de samenleving. Dat geldt ook voor statushouders. Juist in dat meedoen zit de kans om statushouders snel volwaardig te integreren in de samenleving. Dat is een verplichting, maar tegelijkertijd iets waarbij de samenleving een enorm belangrijke rol in kan spelen. Wat betekent het Oudewaterse model: dat die statushouders niet alleen gehuisvest worden, maar dat ze door Ferm Werk worden begeleid naar werk, er is aandacht voor taalverwerving, voor betrokkenheid bij de samenleving, en zo kan een statushouder heel snel een Oudewaterenaar worden. Is dat anders dan in Woerden: het verschil is dat de Oudewaterse samenleving erg sterk is, met zijn vele vrijwilligersorganisaties. Oudewater kan het daarom een stapje beter doen dan omliggende plaatsen.

Mevrouw De Wit ziet van die ambitie nog weinig terug op dit moment. Zij hoopt dat de wethouder die integratie inderdaad tot stand kan brengen.

Wethouder Vermeij: Het is in ieder geval als belangrijk doel en ambitie neergelegd in het beleid voor het sociaal domein voor de komende twee jaar. Er zijn nog wel wat slagen te maken, maar het is goed dat die ambitie nu wordt opgeschreven; dat is dan een verplichting.

Vraag 4. T.a.v. het samenwerken: complexe zorgmeldingen. Kan het college de verplichte opvoedcursus waar landelijk sprake van is, in Oudewater versneld invoeren, en kan het gekoppeld worden aan de zwangerschapskursus waar bijna alle ouders heengaan?

Antwoord wethouder Duindam: Het is niet het plan om daar in Oudewater op in te zetten. Mocht de fractie dat willen, dan kan de fractie daartoe een motie indienen.

Vraag 5. Communicatie, bijlage 1: wat gebeurt er met de bekostiging van kinderen met ernstige beperkingen na 1 juli 2017, dus na het overgangsrecht? Hoe kan het college alle zorg die zij nodig hebben waarborgen?

Antwoord wethouder Duindam: In de meeste gevallen valt deze zorg onder de Wlz, en dat ligt niet bij de gemeente. Slechts een klein deel van deze zorg valt wel onder de gemeente en daar gaat Oudewater mee om zoals de raad dat gewend is: met zorg en met maatwerk.

Vraag 6. Hoe kunnen de beschutte werkplekken in Oudewater uitgebreid worden, is hier een actieve zoektocht bezig, worden bedrijven opgezocht en erover bijgepraat?

Antwoord de heer Drogenbroek, Ferm Werk: Er zijn al mogelijkheden om mensen een beschutte werkplek aan te bieden. Dat is eerder al in de begroting van Ferm Werk opgenomen. Op dit moment is Ferm Werk bezig om de mensen te zoeken die daar gebruik van kunnen maken. De indicatiestelling voor een beschutte werkplek is een landelijk probleem en Ferm Werk zoekt daar een oplossing voor, men zoekt in het bestand van werkzoekenden naar mensen die daarvoor in aanmerking komen.

De mensen die vroeger instroomden in de sociale werkvoorziening worden nu opgesplitst in mensen “met een garantiebanaan” en mensen voor “nieuw-beschut”. Dat heeft alles te maken met begeleiding. Voor “nieuw-beschut” is veel begeleiding nodig, dat zal vooral in een beschutte werkomgeving plaatsvinden. Maar garantiebanaan gebeuren bij bedrijven, en Ferm Werk is op zoek naar bedrijven die daaraan mee kunnen werken (waarbij de gemeente loonkostensubsidie geeft).

Vraag 7. EPA-pilot Utrecht, ernstige psychiatrische aandoeningen, pilot die inhoudt dat ernstige psychiatrische aandoeningen thuis behandeld gaan worden. Wordt de veiligheid van zo'n gezin met zo'n patiënt wel gewaarborgd, en op welke manier?

Antwoord wethouder Duindam: De politie is niet meer van zins deze mensen onderdak te bieden in hun cellen. Het gaat erom te voorkomen dat deze mensen op straat gaan zwerven. Daardoor is er vaker in de thuissituatie een mogelijkheid nodig om hen te kunnen opvangen. Vanzelfsprekend wordt aan de veiligheid van het gezin aandacht besteed, maar de actualiteit noodzaakt de overheid om daar versneld op in te zetten.

De heer Hogenboom vraagt of het mogelijk is om doelen en acties concreter en dus meer meetbaar te maken.

Antwoord wethouder Duindam: De wethouder zal met de staf overleggen om daar een rapportage voor te maken (zonder teveel administratieve rompslomp maar iets meer dan wat nu in het plan staat).

TOEZEGGING

Vraag: Kan er een vast stramien gekoppeld worden aan meetmomenten en kan dat opgenomen worden in het plan (wanneer die momenten zijn)?

Wethouder Duindam: Het voornemen bij alle rapportages is om aan te sluiten bij de gebruikelijke planning en control -cycli.

Vraag: Wat betreft de kosten: graag meer duidelijkheid over hoe de verdeling tot stand gekomen is. Zie bijlage 3.

Antwoord wethouder Vermeij: Er is in dit plan een begroting van de te verwachte incidentele kosten opgenomen. Mede op basis van de rapportages moet duidelijk worden welke kosten er in 2018 weer terugkomen. Wellicht zijn er aanwijzingen dat bepaalde onderwerpen een meer structureel karakter nodig hebben.

De kosten betreffen uren die nodig zijn, van ambtenaren of externe expertise, het kunnen ook materiële kosten zijn. Het gaat om geraamde bedragen om de verschillende acties uit te voeren.

De heer Van Winden wacht het actieplan graag af, zodat doelen meetbaar worden aangegeven.

Er wordt veel verwacht van de inwoners van Oudewater. Wat doet het Stadsteam zelf: goed dat raadsleden een keer kunnen meelopen.

In de gekozen doelen zou de heer Van Winden graag de couleur locale verwerkt zien.

Kan dat binnen het voorgestelde budget? Want er zijn veel wensen geuit, en zwevende moties.

Antwoord wethouder Vermeij: De budgetten in het actieplan betreffen een aantal concrete, projectmatige acties. Wat betreft al die wensen over lokale invulling: dat heeft ook te maken met de uitvoeringskaders die het Stadsteam meekrijgt en hoe er gebruik gemaakt kan worden met de verschillende ingekochte diensten. Aan de voorkant is met verschillende partijen in Oudewater gesproken, en er zijn ideeën naar voren gebracht over die lokale invulling. Dat kan bijvoorbeeld extra inzet zijn op thuishulp, of thuisbegeleiding; of een andere aanpak bij echtscheiding. Dat moet

besproken worden met het Stadsteam, over vorm en inhoud, dat hoeft niet perse budgettaire consequenties te hebben.

Een vraag over de € 73.000, voor de extra Hulp in de Huishouding: is die in het plan meegenomen?

Antwoord mevrouw De Ridder: Dat kan binnen de begroting. Oudewater blijft ieder jaar binnen de reguliere begroting voor de HH en daarom wordt voorgesteld om binnen die begroting extra inzet te plegen.

Mevrouw De Vor vraagt naar de betrokkenheid van de Participatieraad. Voor het concept-beleidsplan hebben zij voor de zomer een advies uitgebracht maar gezien de tijd kon dat niet verder worden afgestemd. Hun reactie is zoveel mogelijk verwerkt in het definitieve concept. Mevrouw De Vor zou graag horen of de wethouder daarna nog met de Participatieraad heeft gesproken over dit plan en hun inbreng.

Wethouder Vermeij: Deze nota is onder grote tijdsdruk tot stand gekomen, maar de inbreng van de Participatieraad is verwerkt en er is een afspraak met hen gemaakt. Vóór deze vergadering heeft de wethouder niet met de Participatieraad gesproken.

Dan een vraag over het op te stellen actieplan Mantelzorgondersteuning: ook daar staat “1^e tot 4^e kwartaal 2017”. Graag een concretere periode aangeven. Ook is mevrouw De Vor benieuwd waar de wethouder aan denkt bij dit actieplan, want veel mensen weten niet eens dat ze mantelzorger zijn. De 10^e was de dag van de mantelzorg en mevrouw De Vor is benieuwd hoeveel mantelzorgers er in Oudewater geweest zijn.

Wethouder Vermeij: Het begint met het maken van het plan en vervolgens moeten er zaken tot uitvoering worden gebracht, vandaar die periode.

Ook in mantelzorg is communicatie van belang, omdat velen zich niet eens bewust zijn dat ze mantelzorger zijn. Maar ze hebben wel recht op die ondersteuning en het is van belang om dat aanbod goed onder hen bekend te maken.

Op de dag van de mantelzorg hadden zich 130 deelnemers aangemeld en de meesten waren toen ook aanwezig. Zij kregen een presentje, en wie verhinderd was heeft dat later nog afgehaald. Maar er zijn natuurlijk veel meer mantelzorgers. De wethouder ziet het als een belangrijke opgave om ook die andere mantelzorgers te betrekken en aan hen te laten weten dat ze ondersteund kunnen worden. Dat vergt communicatie. Dat zijn zaken die in dat actieplan uitgewerkt worden.

Mevrouw De Ridder vult aan dat het voor volgend jaar gepland staat. Heel 2017 zal er volop aandacht zijn voor de mantelzorgers. De lokale Oudewaterse aanpak voor mantelzorgondersteuning was nog niet duidelijk en daarom is ervoor gekozen om een kwartaal te nemen om daar met de raad over in gesprek te gaan.

Mevrouw De Vor zou dat actieplan graag ter inzage krijgen. Zij gaat ervan uit dat communicatie niet hoeft te wachten totdat dat plan gereed is. Het is een heel belangrijk punt.

Wethouder Vermeij is het daarmee eens. Zeker als het gaat over dit onderwerp.

Vraag 3: Tijdens het forum van 5 september hebben de ouderenbonden aangegeven dat zij een plan hadden voor tegengaan van eenzaamheid onder ouderen. Zij zouden dat plan aanbieden aan de vorige wethouder; graag meer info over de stand van zaken.

Wethouder Vermeij: Er is inmiddels over dat plan gesproken. Het heeft nog een aantal slagen nodig om te zien welke acties nu echt het verschil kunnen maken om samen met de vrijwilligers van de ouderenbonden iets te gaan doen tegen de eenzaamheid. Het vinden van degenen die eenzaam zijn is het lastigste. Goed om ook daarbij te kunnen bouwen op het netwerk van vrijwilligers, want eenzaamheid bestrijden gebeurt niet vanuit de ambtelijke organisatie maar bij de mensen thuis. De wethouder is daarom blij met de initiatieven van ouderenbonden en andere organisaties. Dat gesprek krijgt een vervolg. De raad wordt t.z.t. geïnformeerd over de uitkomsten van die gesprekken en wat er concreet aan gedaan zal worden.

Mevrouw De Vor benadrukt dat het juist gaat om mensen die nergens bij aangesloten zijn. Hoe kom je bij hen over de vloer?

De wethouder antwoordt dat dat inderdaad de grote uitdaging is.

De heer Van Winden heeft nog een nabrander. Zijn vraag betreft die € 73.000 (toelage HH). Is er een grondslag voor die besteding? Welk doel wil de wethouder ermee bereiken en past het binnen de gestelde doelen?

Mevrouw De Ridder antwoordt dat de gemeenten een HH-toelage hebben ontvangen van het Rijk. Oudewater heeft daar € 73.000 voor gekregen. Er is een oproep gedaan aan inwoners om daar een beroep op te doen, men kon via een voordelig tarief extra HH krijgen. Dat is niet benut. De gemeenten hebben beleidsvrijheid over invulling van dit bedrag en daarom is ervoor gekozen om te zien of via een sociale component deze huishoudelijke hulp kan worden ingezet.

De heer Van Winden constateert dat het min of meer geormerkt geld is.

Mevrouw De Ridder antwoordt dat het geormerkt is voor huishoudelijke hulp. Het college moet daarover verantwoording afleggen aan de raad.

Wethouder Duindam voegt daaraan toe dat er een intentie aan dat geld zit, maar dat de raad het ook mag besteden aan rotondes of feestverlichting. Het is niet echt geormerkt geld meer. De raad mag daarvan afwijken.

Conclusie: Bespreekstuk voor de raad. Ook de zwevende moties kunnen daarbij aandacht krijgen.

5. Zienswijze wijzigingen verordeningen Participatie, Werk en Inkomen Ferm Werk

Mevrouw De Wit vond de beschrijving vrij summier en vraagt zich af hoe gegarandeerd wordt dat dat extra geld juist wordt besteed, omdat re-integratie-initiatieven nogal eens mislukken.

De heer Drogenbroek antwoordt dat re-integratiemiddelen worden ingezet voor mensen in de uitkering die op de ondersteuning van Ferm Werk rekenen; dat is dus de juiste inzet, maar dat zegt nog niets over het effect ervan. In ieder geval lag de uitstroom naar werk in 2015 en 2016 boven het landelijk gemiddelde en het percentage van de recidive (v/h draaideur genoemd) van Ferm Werk is fors lager dan het landelijk gemiddelde.

De allocatie van de middelen is dus goed, en het effect van de inzet lijkt ook goed te zijn gezien de cijfers. Maar het is voortdurend in ontwikkeling en Ferm Werk is daar voortdurend scherp op.

Mevrouw De Wit begreep dat dit bedrag nu verdubbeld wordt. Zij vraagt zich af of dat nodig is nu het effect al zo goed is.

De heer Kromwijk neemt aan dat mevrouw De Wit doelt op de verhoging van 300 naar 600 euro bij participatieplaatsen. Dat is een plek waar mensen werken, met behoud van uitkering. Daar zitten nogal wat haken en ogen aan en er is politiek veel discussie over. Vanwege die haken en ogen heeft het bestuur van Ferm Werk besloten om participatieplaatsen vooralsnog niet in te zetten; het bestuur heeft besloten uit te gaan van maatwerk, en – als het zinvol is om een participatieplaats in te zetten – dat dan toch te doen. Maar dan moet de premie die mensen kunnen krijgen omdat ze werken, wel iets substantiëler zijn dan die 300 euro; vandaar dat het nu naar 600 is verhoogd. Niet verder, omdat je dan in de knoei komt met de armoedeval (uitkering + premie, en het verschil met echt werken is dan te klein). Zo is naar een evenwicht gezocht.

Mevrouw De Wit zou graag voorbeelden van participatieplaatsen horen en zou ook graag willen weten waarom ze tot nu toe niet zijn ingezet.

De heer Kraaijkamp antwoordt dat ze niet zijn ingezet omdat er in de regio discussie was met de vakbonden: zij vinden dat als mensen werken, het ook echt moet lonen. Zij willen niet dat mensen werken met behoud van uitkering. Daar wordt dus verschillend over gedacht. Ferm Werk overweegt het nu toch, in de vorm van maatwerk: er is een mogelijkheid om mensen in een leer-werk-traject in te zetten en dat mag 2x 3 maanden, maar stel dat mensen daarna nog niet bemiddeld kunnen worden naar betaald werk, wat dan? Misschien is in die situatie een participatieplaats heel zinvol.

Die 2x 3 maanden wordt genoemd in de wet als maximale periode. De nadruk ligt daarbij op leren+werken.

Wat betreft de vraag om voorbeelden: er zijn nog geen voorbeelden op dit moment.

De heer Drost vult aan dat het instrument nog niet is ingezet. Het knellende onderdeel is dat het hierbij gaat om “additionele arbeid”: is dat werk dat je moet verzinnen maar geen economische waarde heeft? Daar komt het in feite op neer. Is dat dan betekenisvol, als stap die je mensen gunt? Daar wringt iets.

Mevrouw De Wit vraagt of het kan gaan om bijv. jassen ophangen bij een restaurant.

De heer Drost denkt niet dat dat eronder valt, want dat heeft economische waarde.

Mevrouw De Vor refereert aan het advies van de Cliëntenraad van Ferm Werk dat aan de raad verzonden is. Zij is benieuwd of met de Cliëntenraad gesproken is, over hun suggesties tot wijziging. De heer Drost geeft aan dat er zeker met de Cliëntenraad gesproken is. Het is een zorgvuldig proces geweest. Alle partijen die erbij betrokken zijn hebben hun inbreng kunnen hebben en dat heeft geleid tot een voorstel aan het DB; het DB heeft afgewogen en opgesteld de verordeningen die nu voorliggen. De voorstellen in het advies van de Cliëntenraad kwamen vandaag binnen en het DB heeft ervoor gekozen om dat er niet bij betrekken.

Wethouder Duindam heeft de indruk dat de meeste opmerkingen van de Cliëntenraad niet slaan op Oudewater, maar op Bodegraven-Reeuwijk.

Mevrouw De Vor heeft dat niet zo gelezen. Ze noemt als voorbeeld de opmerking over sociale activering.

Wethouder Duindam wijst erop dat zojuist al is verteld hoe die sociale activering vorm krijgt. Het DB vond het niet nodig om die term “sociale activering” nog eens op te nemen in de verordening, want dat wordt al gedaan.

De heer Kok (Cliëntenraad Ferm Werk) zegt dat de Cliëntenraad dit heeft gekregen toen het DB al een voorzet had gemaakt. Het is niet juist dat het DB dit al heeft afgewezen. Ze nemen alle zienswijzen mee; graag ook dit meenemen evenals punten die de raad meegeeft.

Wethouder Duindam licht toe dat de Cliëntenraad bij de opstelling is betrokken. Daar is naar geluisterd. Dat staat los van dit traject van de zienswijzen met de raad. Als daar een zienswijze uitkomt, wordt die meegenomen en teruggenomen naar het AB. Dat staat los van elkaar.

De heer Kok zegt dat de Cliëntenraad zich over de voorzetten heeft uitgesproken zodra dat kon. En juist omdat een aantal zaken gelijk lopen leek het de Cliëntenraad nuttig om te weten wat de gemeenteraad hierover denkt. Het is dus niet al door het DB afgewezen.

Mevrouw Noordberg stelt voor om dit eenvoudiger aan te pakken. Het is zeer taaie, technische kost, stelt zij vast.

T.a.v. het raadsvoorstel: het gaat erom de armoedeval tegen te gaan, het NIBUD heeft daar ook aanbevelingen voor gegeven. Het lijkt nauwelijks geld te kosten maar gaat het dan wel werken, hebben de voorgestelde wijzigingen dan wel voldoende effect?

Wethouder Duindam verwacht dat de voorgestelde wijzigingen zeker voldoende effect hebben. Het is ingewikkelde kost, inderdaad, met name voor de mensen zelf die hier een beroep op moeten doen. Daarom wordt getracht de regelingen zoveel mogelijk eenvormig te houden. Desondanks zijn er af en toe ad hoc besluiten nodig, en als dat te vaak gebeurt wordt er nagedacht over mogelijke harmonisatie.

Conclusie: Hamerstuk voor de raad.

6. Intrekken deelname experiment regelluwe bijstand

Mevrouw De Vor betreurt het dat dit besluit genomen moet worden, en zij herinnert daarbij aan de argumenten voor deelname die op de informatiebijeenkomst van december 2015 naar voren zijn gebracht.

De heer Koffeman vraagt of Oudewater de enige gemeente is die afhaakt.

Ook wethouder Duindam vindt het jammer dat Oudewater gaat afhaken, hij is zelf een groot voorstander van regelluwe bijstand; maar sinds december vorig jaar is er een AMvB gekomen die dermate veel beperkingen bevat t.a.v. de eisen die gesteld worden aan deelnemers dat het aantal deelnemers vanuit Oudewater minder dan 5 zou zijn. Er zou dus veel inspanning nodig zijn, voor een gering effect, met bovendien het risico van segregatie in de samenleving doordat de ene vrijwilliger wél en de andere niet gecompenseerd wordt (voor hetzelfde werk). Het risico dat mensen zich daarom terugtrekken van vrijwilligerswerk is groot.

Mevrouw De Vor stelt voor het experiment wel te blijven volgen, ook om te zien welke andere prikkels je dan kunt geven, en dan breder dan alleen Oudewater. Oudewater kan er dan toch profijt van hebben.

Wethouder Duindam antwoordt dat binnen de grenzen van het experiment en de verslaglegging daarvan Ferm Werk dat zonder meer zal volgen. Hij zal daar dan zeker verslag van doen in de raad.

De heer Drost laat nog weten dat ook Montfoort had aangegeven niet mee te doen, juist vanwege de schaalomvang. Woerden en Bodegraven-Reeuwijk hebben nog steeds de intentie, in de hoop dat de AMvB nog wordt opgerekt. Maar de heer Drost is er bijna zeker van dat dit het maximaal haalbare is. En zoals de wethouder zei: wetenschappelijk wordt het een stuk minder waardevol dan aanvankelijk de insteek is geweest.

Mevrouw Noordberg betreurt het eveneens dat Oudewater niet kan meedoen. Ook zij wil graag van de uitkomsten van het experiment elders op de hoogte gebracht worden.

Ook mevrouw De Wit sluit zich bij de vorige sprekers aan. Zij vraagt tot slot naar het verschil tussen vrijwilligers in Oudewater en bijvoorbeeld in Utrecht.

Wethouder Duindam antwoordt dat daar veel meer mensen actief zijn. Daar wordt dit effect ook verwacht maar de wethouder daar verwacht dit effect door de grote aantallen te kunnen opvangen.

Conclusie: Hamerstuk voor de raad.

7. Wijzigingen van de belastingverordeningen voor belastingjaar 2017

De heer Koffeman vraagt of hoofdstuk 7, Bestuursstukken, niet overbodig is, aangezien men alle documenten digitaal kan opvragen.

Ook vraagt hij of het juist is dat de ozb méér wordt verhoogd dan de 1,5%, omdat de WOZ-waarde wordt verhoogd. De verhoging beperkt zich dus niet tot 1,5%. Gebruikelijk is dat bij een stijgende WOZ-waarde de ozb juist daalt.

Wethouder Duindam zal de vraag over paragraaf 7 meenemen. Blijkt hij overbodig te zijn dan zal hij volgend jaar achterwege blijven.

Ozb: op basis van de WOZ-waarde leidt deze trendmatige aanpassing tot een stijging van de heffing bij particulieren van 2,5% en bij bedrijven van een daling van 5%; maar in z'n algemeenheid stijgt de opbrengst voor de gemeente daardoor met 1,5%. Daarmee wordt ingegaan op de VNG-redenering om rekening te houden met de veranderende WOZ-waarde (niet als verplichting maar als advies).

De heer Koffeman vraagt wat dat betekent voor de huiseigenaren. Betalen zij alleen maar 1,5% of ook een opslag die te maken heeft met de verhoging van de WOZ-waarde?

Wethouder Duindam bevestigt dat laatste. Voor de gemeente betekent het dat de inkomsten 1,5% stijgen. Voor de particulier betekent dat een mindere stijging want zijn WOZ-waarde stijgt; voor de bedrijven is het meer.

Mevrouw Noordberg vraagt naar de verhoging van de marktprijzen. Wanneer is dit kostendekkend?

Wethouder Duindam: Nooit.

Mevrouw De Wit vraagt of de belastingtarieven in het Groene Hart gelijk zijn, en of dat ook het streven is. De tarieven rond begraafplaatsen schijnen nogal uiteen te lopen.

Andere vraag: kan de wethouder in Oudewater – ter innovatie – de hondenbelasting afschaffen, want het hebben van een huisdier betekent grote winst voor ouderen; en anders kan het misschien betaald worden uit het geld dat overblijft uit de Huishoudelijke Hulp.

Wethouder Duindam antwoordt dat belastingtarieven in het Groene Hart niet gelijk zijn, maar dat de tarieven niet uiteenlopen.

Afschaffing hondenbelasting: is mogelijk, via een motie (maar dan ook de dekking erbij aangeven).

Conclusie: Bespreekstuk voor de raad (i.v.m. motie CU/SGP).

8. Gelegenheid tot het stellen van vragen aan de portefeuillehouders

Kunstbeleid

Mevrouw Noordberg vraagt naar het kunstbeleid: wat gaat er gebeuren, wanneer kan de raad beleid verwachten en wat voor communicatie zal er zijn naar de burgers.

Wethouder Duindam antwoordt dat kunstbeleid niet is geagendeerd op de politieke agenda. Als de raad er belang aan hecht moet er een speerpunt van gemaakt worden. Hij neemt dit punt mee ter beraadslaging.

Vissteiger Lijnbaan

De heer Koffeman vraagt wanneer de vissteiger wordt teruggeplaatst.

Wethouder Vermeij stelt vast dat dit een vraag is voor Forum Ruimte. Maar er zit een sociaal aspect aan. De wethouder heeft de ambtenaren gevraagd om een uitgewerkt voorstel voor terugplaatsing. De vissteiger wordt zo snel mogelijk teruggeplaatst worden

Kwartaalrapportage Ferm Werk

Mevrouw De Vor mist het punt *Ter inzage liggende stukken*.

Zij refereert aan de Kwartaalrapportage van Ferm Werk: zij is blij met de cijfers die hierin zijn opgenomen over het 3^e kwartaal. De uitstroom naar werk is relatief hoog, ook in vergelijking met andere regio's. In de RIB staat in de 2^e alinea gemeld dat de raad in december nog zouden kunnen spreken over de resultaatafspraken; "maar het is nog niet gelukt het gesprek met Ferm Werk daarover af te ronden o.a. omdat zich voortdurend ontwikkelingen voordoen m.b.t. regelgeving bijv. praktijkroute opname in doelgroepenregister". (Wat is dat?)

Er staat dat de raad daar uiterlijk februari over kan beraadslagen; komt daar een raadsvoorstel over en wat kan de raad dan nog meegeven (als het jaar dan al is begonnen)?

De heer Kraaijkamp antwoordt dat de praktijkroute inhoudt: inwoners moeten via het UWV eerst een indicatie krijgen voor de Participatiewet; dan worden ze opgenomen in het doelgroepenregister, en dan komen ze in aanmerking voor een garantiebaan met evt. loonkostensubsidie; de praktijkroute wil zeggen: als mensen ergens werken en de werkgever stelt vast dat iemand minder productief is vanwege een arbeidsbeperking, dan kan er zonder tussenkomst van het UWV een loonwaardemeting plaatsvinden. Het kan dan op die manier, omdat de weg via het UWV nogal wat drempels opwerpt. Wellicht dat er meer mensen op deze manier voor een garantiebaan in aanmerking komen dan tot nu toe. Als mensen al werken zou het dan sneller kunnen gaan.

Wethouder Duindam, over de resultaatafspraken: de wethouder zal de raad zeker informeren wat die resultaatafspraken worden.

Sluiting, om 22.45 uur

Ongewijzigd vastgesteld in de openbare vergadering van het forum Samenleving van 30 januari 2017,

De griffier a.i.,

de voorzitter,

M. Seuters

J.W. van Wijngaarden